

ה"ת 5933/12/21 - דורון מוטורס ח.פ נגד אלאא חלאילה, משטרת ישראל מפלג אכיפה כלכלית גזרת מחוז צפון

בית משפט השלום בנצרת

ה"ת 5933-12-21 חלאילה נ' משטרת ישראל מפלג אכיפה כלכלית גזרת מחוז צפון ואח' תיק חיצוני:

לפני מבקשת
נגד משיבים
החלטה
כבוד השופטת אפרת רבהון
דורון מוטורס ח.פ
1. אלאא חלאילה 2. משטרת ישראל מפלג אכיפה כלכלית גזרת מחוז צפון
לפני בקשת המבקשת לעיון מחדש בהחלטה מיום 5.1.22 בבקשה להשבת תפוס.

עניינו של ההליך בבקשה לשחרור רכב מסוג אאודי מ.ר. 566-79-802 (להלן - **הרכב**), שנתפס במסגרת חקירת פרשיה מסועפת המתנהלת כנגד מספר חשודים, ביניהם, מר מוחמד זערורה המכונה פרטיק, בחשד לעבירות מרמה עבירות על פקודת מס הכנסה חוק המע"מ הלבנת הון ועוד.

במסגרת החקירה נתפס מכוח צווי בית משפט, רכוש של החשודים ובין היתר, הרכב, שנטען כי נרכש במגרש רכב של המבקשת, ג. דורון מוטורס (להלן - **המבקשת**) והוא בבעלות פרטיק, במטרה לעתור בבוא היום לחילוטו.

הרכב רשום במשרד הרישוי בבעלות המשיבה 1.

ביום 05.01.22 התקיים דיון בבקשה שהגישה המשיבה 1, שבה עתרה להשיב לה את הרכב שנתפס מידיה. המשיבה, שאין חולק שאינה חשודה בפרשה, טענה בבקשה, כי הרכב הרשום על שמה והוא בבעלותה, וכי היה בחזקתה ובשימושה הבלעדי בעת התפיסה. המשיבה 2 טענה, כי הבעלות המהותית ברכב נתונה לפרטיק, שהוא זה שמסר את תמורתו למבקשת בשיקים דחויים, שמרביתם, כפי שטוענת גם המבקשת, לא נפרעו.

בקשה להחזרת תפוס היא למעשה בקשה למתן סעד זמני. בשאלת הבעלות בתפוס נקבע, כי בשלב ביניים זה, נתונה לבית המשפט סמכות להכריע מי יחזיק זמנית בתפוס, ולשם כך די בקיומן של ראיות לכאוריות בעניין זה (ראו בש"פ 2671/01 סיני נ' מילרה [פורסם בנבו] (ניתן ביום 30.5.2001)).

בדיון שהתקיים בבקשה, שבו שמעתי טענות הצדדים ועיינתי בחומר החקירה שהוצג לי, המלצתי לצדדים, כי הרכב יושב

לידי המשיבה 1 בתנאים שיבטיחו את מטרת התפיסה. ומשהודיעו הצדדים על הסכמתם להשבת הרכב למשיבה 1 בתנאים שנועדו להבטיח את אפשרות חילוטו ככל שיתבקש, תוך צמצום הפגיעה בזכויותיה הלכאוריות של המשיבה 1, ניתן להסכמה תוקף של החלטה (להלן - **ההחלטה**).

בבקשתה לעיון חוזר בהחלטה טוענת המבקשת, כי הרכב אינו בבעלות המשיבה 1 שכן נותר בבעלותה, לאחר שלא שולמה לה מרבית תמורתו (נפרע שיק אחד מתוך 10), ויש לפיכך להורות על השבת הרכב לידיה, ולא לידי המשיבה 1.

לאחר שעיינתי במכלול הטענות ושקלתי בדבר, הגעתי לכלל מסקנה שדין הבקשה להידחות.

סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969 (להלן: **פסד"פ**) הקובע כדלקמן:

"על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לענין מסויים (להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ ימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו בו אחרת כפי שיורה בית המשפט - הכל בתנאים שייקבעו בצו".

מכוח סעיף 34 לפסד"פ, מוסמך בית המשפט לתת צו הקובע מי יחזיק בחפץ שנתפס על ידי המשטרה, האם ימסר לתובע הזכות בו, לאדם אחר, ובאלו תנאים. הצו הניתן מכוח סעיף זה, הוא בעל אופי זמני, וכנגזרת מכך, אין הוא בא לקבוע זכויות; הוא אינו מהווה מעשה בי-דין והצדדים רשאים לפנות להליך אזרחי מתאים להכרעה בטענותיהם בדבר זכויותיהם בנכס (בש"פ 2013/13 **מדינת ישראל נ' גולן** (פורסם בנבו, 16.10.2013)).

בעניינינו, כאמור, טענה המשיבה 1, כי הרכב רשום על שמה והוא בבעלותה, וכי היה בחזקתה ובשימושה הבלעדי בעת שנתפס. ואולם, שאלת בעלותה ברכב לא הוכרעה במסגרת ההחלטה שניתנה, שממילא התייתרה ההכרעה בה לנוכח הסכמת הצדדים לחלופת תפיסה, שנועדה להשיג את תכלית התפיסה באמצעי מתון יותר.

את טענותיה בדבר בעלותה ברכב, בשל אי תשלום תמורתו, ובמשתמע, הפרת הסכם המכר, בטלותו או ביטולו, באפשרות המבקשת להעלות בהליך מתאים להכרעה בהן, שאינו ההליך דנן להחזרת תפוס, שאינו מתאים להכרעה בשאלת בעלות בנכסים. ומשלא הוכרעה במסגרת ההחלטה הבעלות ברכב, לא קמה עילה לעיון חוזר בה.

באשר לטענות בדבר מעורבות המבקשת ו/או מנהלה, שלא צורף כצד לבקשה ונטען כי נחקר גם הוא כחשוד בפרשה, לא מצאתי שיש להידרש להן, לנוכח המסקנה שאליה הגעתי.

לנוכח כל האמור, אני מורה על דחיית הבקשה לעיון נוסף בהחלטה מיום 5.1.22 וכפועל יוצא אני מורה על ביטול ההחלטה לעיכובה מיום 10.1.22.

המזכירות תמציא לצדדים ההחלטה.

ניתנה היום, כ"ג שבט תשפ"ב, 25 ינואר 2022, בהעדר
הצדדים.